

N:o 128.

Af Herr P. Östman: Om förhöjning i postskjutslegan samt anvisande för detta ändamål af erforderligt reservationsanslag.

En fråga, som under många föregående riksdagar utgjort föremål för Ständernas öfverläggningar och beslut, är den om lindring i postföringstungan, äfvensom om posthemmanens helt och hållet skiljande från postförslingen, mot utgörande af alla kommunala onera, i likhet med andra hemman, samt att posterna borde, helst i sammanhang med personbefordringen, fortskaffas medelst dertill antagne entreprenörer, eller sådana beting, som för postverket vore fördelaktigt.

Att denna princip blifvit vidtagen och satt i verket efter åtskilliga större stråkvägar, är visserligen godt och väl, men efter de vägar, der denna reform ej blifvit verkställd, kvarstå skälen till klagomål öfver en alltför ringa lega, som postverket består posthemmanen, oaktadt posternas tyngd för hvarje år ökats, och är det icke heller underligt, att posthemman, åtminstone i Norrland, just genom postföringsskyldigheten, alltid anses ega ett betydligt underordnad värde mot de hemman, som derifrån äro befriade. Och ett faktum är det, att, så länge postföringen är vissa hemman ålagd mot en underordnad lega, dessa, genom att deras hästar måste användas för posternas fortskaffande, måste stå efter i jordbrukets utveckling och lemna sina egare en knapp afkastning. Och då de, hvilka bestrida håll- och reservskjutsen, på de sednare åren erhållit en rättvis eller åtminstone billig tillökning i skjutslegan, synes rättvisan kräfvä, att de, som ännu hafva sig postföringsskyldigheten ålagd, erhålla en i det närmaste mot besväret svarande lega. Någon rättsgrund synes ej förefinnas, att, som händelsen är inom min ort, en hemmansdel om $\frac{9}{24}$ -dels hemman, som fortskaffar posten per år 882 mil, derfor af postverket uppbär endast 45 öre för milen, hvaraf tydligen framgår, att de hemman, som ännu

bestrida postföringen, göra stor uppoffring för det allmännas gagn, hvilket af Riksdagen bör behjertas; och får jag för den skull vördsammast föreslå:

det Riksdagen måtte besluta, att, der posterna icke befordras på jernvägar eller med diligenser, utan genom postföring af så kallade posthemman, legan höjes till En Riksdaler milen, samt att, derest denna tillökning i legan icke kan bestridas af postverkets egna medel, erforderligt reservationsanslag för detta ändamål beviljas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1868.

P Östman

från Wester-Norrlands län.

N:o 129.

Af Herr P. Östman: Om bestämmande af det enkla postportot till tio öre Riksmünt och öfriga portosatserna i förhållande derefter.

Sedan decimalsystemet i mynt, mått, mål och vikt flera år varit hos oss såsom det lagenliga erkänt och af oss, såsom varande af en lättfattligare och enklare princip, med förkärlek mot det gamla fördelningssystemet användt, synes det som allt och i synnerhet hvad som tillhör det allmänna, då det gäller inkomster eller utgifter, bör bringas till öfverensstämmelse med den genom lag befästade grundsatsen: decimalsystemet. Och tyckes det vara en icke liten